

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Landshöfn í Keflavík og Njarðvíkum.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Norður- og austurtakmörk hafnarinnar er bein lína til austurs frá Stakk út í beina línu til norðurs frá Ytri-Skoru, miðað við réttar áttir.

Tvær vörður skulu settar á hvorn þessara staða, og sýni þær takmörk hafnarinnar.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Stjórn hafnarinnar skipa 5 menn: Þrír kosnir af sameinuðu Alþingi, einn kosinn af bæjarstjórn Keflavíkur og einn af breppsnefnd Njarðvíkurhrepps. Hafnarstjórn skal kosin til fjögurra ára í senn.

Ráðherra sá, sem fer með hafnamál, skipar formann hafnarstjórnar úr hópi stjórnarmanna.

Hafnarstjórn hefur með höndum, undir yfirumsjón þess ráðuneytis, er fer með hafnamál, og fyrir hönd ríkissjóðs, framkvæmd hafnamála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur hafnarinnar, stýrir öllum framkvæmdum, sem þar að lúta og annast fjárhald og reikningsskil.

3. gr.

Hafnarstjóri skal ráðinn sem fastur starfsmaður hafnarinnar og skipaður í starfið af ráðherra þeim, sem fer með hafnamál.

Hafnarstjóri skal hafa framkvæmdastjórn og daglegan rekstur hafnarinnar með höndum, undir umsjón hafnarstjórnar. Hann situr fundi hafnarstjórnar og hefur þar tillögurétt.

Hafnarstjóri ræður fasta starfsmenn í samráði við hafnarstjórn svo marga sem þurfa þykir.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

4. gr.

Hafnarstjóri sér um, að gætt sé reglu á höfninni og á landsvæði hennar. Er öllum skylt að hlýða fyrirmælum hans eða þess eða þeirra, sem hann setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

5. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á hafnarsvæðinu, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu eða önnur störf, sem þar eru unnin. Banna má ónauðsynlegan akstur hvers konar ökutækja um bryggjur og hafnarbakka. Fólk sem fer um hafnarsvæðið er þar á eigin áhættu og ábyrgð.

6. gr.

Skýlt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós, nema undir kötlum skipsins og í eldavél skipsins og á lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, þar sem unnið er að fermingu eða affermingu eldfims varnings.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu og annað, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á hafnarsvæðinu, nema með leyfi hafnarstjóra.

Bannað er að skjóta af byssum eða öðrum skotvopnum við höfnina eða á henni.

Þá er og skipum bannað að blása í flautur eða lúðra á innri höfninni, nema umferð gefi tilefni til þess.

7. gr.

Ekki má kasta í höfnina kjölfestu, ösku, dauðum fiski, matarleifum, fiskúrgangi, vírum, vöruleifum, umbúðum eða öðru þess háttar. Skal það flutt þangað, sem hafnarstjóri vísar til.

Öllum skipum, farartækjum svo og verksmiðjum og öðrum atvinnurekstri, er stranglega bannað að dæla eða láta renna í höfnina olíur, lýsi, grút, olíusora eða annað, sem mengun veldur.

Ber að hlíta í öllu reglugerð um varnir gegn óhreinkun sjávar af völdum olíu, sem sett er samkv. 3. gr. laga nr. 77 frá 10. maí 1966.

Bannaður er hvers konar hvalskurður í og við höfnina. Eigi má draga, reka eða flytja á annan hátt inn í höfnina hvaltegundir, skipsflök eða neitt það, sem valdið getur óþrifnaði, umferðartruflun eða óþægindum í höfninni nema leyfi hafnarstjóra komi til.

IV. KAFLI

Um hafnsögu, legu skipa á höfninni og afgreiðslu þeirra.

8. gr.

Skip telst í reglugerð þessari sérhvert fljótandi far.

9. gr.

Sérhvert skip, sem ætlar til hafnarinnar og nota vill hafnsögumann, skal gera boð um það til skrifstofu hafnarinnar með minnst 3 klst. fyrirvara. Er hafnsögumanni skýlt að fara til móts við skipið allt að 1 sjómílu undan Vatnsnesi. Vísar þá hafnsögumaður skipinu leið til hafnar og má eigi yfirgefa það, án samþykkis skipstjóra, fyrr en skipið er lagzt við festar á höfninni. Heimilt er hafnsögumanni, meðan hann hefur ekki lokið starfi sínu, að banna hverjum þeim, sem ekki á lögmætt erindi, að koma á skipsfjöl. Meðan hafnsögumaður dvelur um borð, ber skipinu að sjá honum fyrir fæði.

10. gr.

Ef sjúkdómur er á skipinu eða ástæða þykir til að ætla, að sóttætta geti stafað af því, ber hafnsögumanni að sjá um, að fylgt sé reglum þeim, sem settar eru í lögum um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

11. gr.

Þegar skip, sem ekki hefur hafnsögumann um borð, kemur í höfnina, skal skipstjóri eða umboðsmaður skipsins tafarlaust snúa sér til hafnarskrifstofunnar, sem segir honum, hvar skipið megi liggja.

Ekkert islenzkt skip, sem er stærra en 100 brúttórúmlestir, og ekkert erlent skip má fara inn í innri höfnina eða út úr henni án hafnsögumanns, sem hafnarstjóri lætur skipinu í té. Hafnarstjóri getur veitt undanþágu frá ákvæði þessu.

Skip sem koma inn í innri höfnina án leiðsögumanns, skulu binda landfestar þar, sem starfsmenn hafnarinnar hafa vísað til.

Skip, sem ekki er verið að ferma eða afferma, eða ekkert er unnið við, mega aldrei liggja svo í höfninni, að þau tálmi vinnu við önnur skip, og skal skylt að hlýða boðum starfsmanna hafnarinnar um það, hvert þau skuli flutt. Liggi skip á innri höfninni án þess að nokkuð sé unnið við það, getur hafnarstjóri krafizt þess, að það sé tekið burtu. Ef ekki er orðið við þessu, hefur hafnarstjóri heimild til þess að láta flytja skipið, leggja því við legufæri utan innri hafnar, eða taka það á land, og ber skipseiganda að greiða allan kostnað þar að lútandi.

12. gr.

Þegar búið er að leggja skipi við festar, má ekki flytja það þaðan aftur án leyfis hafnarstjóra, en skyldur er skipstjóri að flytja skipið, ef hafnarstjóri skipar svo fyrir.

Færist hlutaðeigandi undan að færa skipið eða dragist flutningur þess yfir þann tíma, er hafnarstjóri hefur til tekið og fyrirskipað, er hafnarstjóra heimilt að láta flytja skipið á kostnað og ábyrgð hlutaðeiganda.

Brottfarartíma skips skal skipstjóri tilkynna skrifstofu hafnarinnar með að minnsta kosti þriggja klukkustunda fyrirvara.

13. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem fermd eru eða affermd við bryggju eða hafnarbakka, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, er utar liggja, yfir þílfar hinna á bjálkabráum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þílför skipa, sem nær liggja.

14. gr.

Í hverju skipi skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær.

Skal hann sjá um að óviðkomandi aðilar hafi ekki aðgang að skipinu og ber eigandi fulla ábyrgð á öllu því tjóni er leiða kann af vanrækslu í þessu efni.

15. gr.

Ekkert skip má liggja við dufl eða akkeri á innri höfninni, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Eigi má heldur teppa umferð með taugum, strengjum eða köðlum, nema hafnarstjóri telji nauðsynlegt. Sérhvert skip, sem ekki er bundið við bryggju eða hafnarbakka, skal hafa uppi fyrirskipuð ljós og dagmerki.

16. gr.

Skip, sem koma inn í höfnina, skulu hafa að minnsta kosti eitt akkeri tilbúið í festarauga, og eigi skipið að leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skal hliðar-bátum, botnvörpuhlerum og þess háttar tækjum sveiflað inn fyrir borðstokkinn, brandar dregnir inn og rám snúið.

17. gr.

Eigi má festa skipum við hafnarbakka eða bryggjur, nema við festarhringa eða við festarstólpa, að tilvísun hafnarstjóra. Séu landfestar úr járn, skulu þær vera klæddar, þar sem þær hvíla á hafnarbakkanum eða bryggjunni. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggju og hafnarbakka og

skulu festar auðkenndar með veifum eða öðrum varúðarmerkjum. Þyki hafnarstjóra þessa ekki nægilega gætt, getur hann krafizt, að bætt sé úr því tafarlaust.

Skýlt er að hafa hlífar milli skips og hafnarbakka eða bryggju, ef hafnarstjóri krefst þess.

18. gr.

Ekki má krækja hökum í bryggjur eða hafnarbakka. Ekki mega skip hleypa vatni á bryggju eða hafnarbakka, hvorki við þvott á þilfari né heldur, er þau hleypa burt vatni, eða á annan hátt, heldur skulu þau girða svo fyrir með hlífum, að vatnið fari beint í höfnina, en komist eigi á bryggjuna eða hafnarbakkann.

19. gr.

Skip mega ekki láta vélar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hætta af því.

20. gr.

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur þar sem það, að áliti hafnarstjóra, tálmar gerðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eigandans, og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

21. gr.

Áður en kjölfesta er flutt í skip eða úr skipi, skal hafnarstjóra gert viðvart. Ákveður hann, hvar það skuli fara fram.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi, kolum eða öðru þess háttar, er skýlt að hafa nægilega sterkar hlífar milli skips og hafnarbakka eða bryggju, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þessa eigi gætt, getur hafnarstjóri stöðvað verkið, unz bætt hefur verið úr því, sem áfátt er.

Skipstjóri skal sjá um, að kjölfesta sú, sem flutt hefur verið á land úr skipi hans, sé þegar í stað flutt burt af löndunarstaðnum þangað, sem hafnarstjóri vísar til.

22. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal sá, er séð hefur um lestun eða losun, láta ræsta bryggju þá eða hafnarbakka, sem notuð hafa verið. Farist það fyrir, skal hafnarstjóri sjá um, að það sé gert, en afgreiðslumaður skipsins greiðir allan kostnað, sem af því leiðir.

V. KAFLI

Um skip, sem lagt er í lægi.

23. gr.

Skipum, sem leggja skal í lægi, má aðeins leggja á þeim stöðum, er hafnarstjóri leyfir. Skipunum skal lagt undir umsjá hafnarstjóra og legufæri ákveðin í samráði við hann. Eftirlit og viðhald legufæra er á ábyrgð skipseiganda.

Meðan skip liggur mannlaut í lægi, skal ekki sjaldnar en á 14 daga fresti farið út í það til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggazt eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt, sem auðið er.

Áður en skipstjóri fer af skipinu, skal hann skriflega tilgreina hafnarstjóra siglingafróðan mann, sem búsettur er í Keflavík eða Njarðvík, sem hafa skal umsjón skipsins á hendi. Beinir hafnarstjóri til hans öllum fyrirskipunum, sem skipið varða. Sér hann um að þeim sé fullnægt. Verði dráttur á því, skal hafnarstjóri láta fullnægja þeim, en skipseigandi greiði allan kostnað, sem af því leiðir.

VI. KAFLI

Um fermingu og affermingu eldfims og hættulegs varnings.

24. gr.

Skip, sem flytja sprengiefni, eldfima vökva, lofttegundir undir þrýstingi (flöskugas) eða efni, sem við vissar aðstæður valda eld- eða sprengihættu, mega ekki koma inn á innri höfnina, fyrr en leyfi hefur verið veitt til þess.

Skipstjóra eða umboðsmanni ber að tilkynna hafnarstjóra og slökkviliðsstjóra um farminn 24 klst. fyrir áætlaðan komutíma.

Tilkynningarskylda nær til efna, sem samkvæmt International Maritime Dangerous Goods Code flokkast í flokka 1, 2, 3 og 5.

Í tilkynningu skal greina nafn á varningi, magn, pökkun og lestun.

Sem dæmi um hættulegan varning má nefna: púður, dýnamit, geomít, hlaðnar patrónur, benzín, steinolíu, acetón, terpentínu, toulól, kosangas, kalcíumkarbít, ammoníum nítat, natriumklorat.

25. gr.

Losun á vörum, sem um ræðir í 24. gr. skal að jafnaði framkvæmd strax og skip hefur lagzt að bryggju og á undan losun á öðrum varningi. Við lestun skal slíkur farmur lestaður síðast, og skal skip láta úr höfn strax að lestun lokinni.

Áliti hafnarstjóri að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru getur hann stöðvað verkið unz nauðsynlegar varúðarráðstafanir hafa verið gerðar.

Hlíta skal í einu og öllu ákvæðum brunamálasamþykktar fyrir Keflavík og í Njarðvíkurhreppi.

26. gr.

Skýlt er að hafa öryggisvörzlu við skip, sem ferma eða afferma eldfiman flutning.

Hafnarstjóri getur ákveðið að lestun og losun slíkrar vöru fari fram við sérstaka hafnarbakka, þar sem tryggast er talið.

27. gr.

Skip, sem flytja eldfim efni, sem um ræðir í 24. gr. skulu á daginn hafa uppi rautt flagg (merkjatákn B) á framsiglu, en á nóttunni rautt ljósker.

VII. KAFLI

Um hafnargjöld í Keflavík—Njarðvík.

28. gr.

Við útreikning hafnargjalda af skipum skal alltaf talið í heilum rúmlestum, en sleppa brotum. Rúmlestatala skips reiknast eins og hún (samkv. mælibréfi) mest verður meðan skipið er í höfn.

1. Lestagjald.

29. gr.

Öll skip, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestagjald í hvert sinn, er þau koma til hafnarinnar þó með þeim undantekningum, er síðar getur.

Skip telst við ákvörðun lestagjalds koma til hafnar sé því veitt þjónusta af hafnarstarfsmönnum eða tollgæzlunni í Keflavík.

30. gr.

- a. Öll skip, sem til hafnarinnar koma greiða lestagjald kr. 1.10 fyrir hverja brúttórúmllest.

Innlend fiskiskip og innlend skip, sem eingöngu sigla með ströndum landsins skulu þó eigi greiða lestagjald oftár en einu sinni í mánuði.

- b. Herskip, varðskip, björgunarskip, skip, sem hafa skirteini sem skemmtiferðaskip og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, greiða ekki lestagjald.
- c. Skip, sem leita hafnar vegna illviðris, sjóskaða eða skemmda á skipinu, greiða ekki lestagjald, nema þau jafnframt fermi eða affermi einhverjar vörur. Sama gildir um skip, sem leita hafnar til að setja á land sjúka menn eða látna.

2. Bryggjugjald.**31. gr.**

Hvert skip, sem leggst við hafnarbakka eða bryggju, skal greiða bryggjugjald af brúttórúmllest skipsins.

Gjaldið skal vera kr. 0.50 af rúmllest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, þó aldrei minna en kr. 40.00 um sólarhringinn.

Innlend fiskiskip, sem stærri eru en 100 brúttórúmllestir greiði kr. 80.00 um sólarhringinn. Séu þau hins vegar stærri en 200 brúttórúmllestir skulu þau greiða kr. 120.00 fyrir hvern sólarhring. Innlend fiskiskip, sem stærri eru en 300 brúttórúmllestir og greiða hafnsögugjald, skulu greiða bryggjugjald sem önnur skip.

Fiskiskip undir 30 brúttórúmllestum kr. 20.00 fyrir hvern skólarhring, en önnur fiskiskip undir 100 rúmllestum greiði lágmarksgjald skv. 2. málsg. þessarar greinar.

Herskip og varðskip, íslensk vitaskip og skemmtiferðaskip eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. Fjörugjald.**32. gr.**

Fyrir að leggja skipi í fjöru til hreinsunar eða taka skip í slipp til aðgerðar, skal greiða kr. 2.00 af hverri brúttórúmllest skipsins.

Dráttarbrautarfyrirtæki eru skyld að sjá um og bera ábyrgð á innheimtu gjalds þessa fyrir höfnina hjá þeim skipum, er tekin eru á land hjá þeim.

4. Vatnsgjald.**33. gr.**

Fyrir vatn til skipa skal greiða gjald, sem hafnarstjórn ákveður.

5. Hafnsögugjald.**34. gr.**

Herskip, varðskip og innlend skip minni en 100 brúttórúmllestir eru undanþegin hafnsögugjaldi, nema þau noti hafnsögumann.

Hvert það skip, sem notar hafnsögumann til hafnarinnar eða frá höfninni, skal greiða hafnsögugjald.

35. gr.

Sérstakt gjald skal greitt fyrir leiðsögu skipa milli Keflavíkurhafnar og Njarðvíkurhafnar.

36. gr.

Hafnsögugjald skal greitt samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

- a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar kr. 600.00 fyrir hvert skip, auk kr. 1.50 fyrir hverja brúttórumlest.

Fyrir leiðsögu frá höfninni greiðist sama gjald.

- b. Fyrir leiðsögn milli hafna skv. 35. gr. greiðist hálf gjald.

6. Vörugjald.

37. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum, svo og skepnum, lifandi eða dauðum, sem skipað er upp eða út á höfninni, með þeim undantekningum, er síðar getur.

38. gr.

Ef vörur, sem samkvæmt farmskrá skips eiga að fara til annarra hafna, eru látnar á land um stundarsakir, skal aðeins greitt vörugjald, þegar vörurnar eru fluttar í land.

Undanþegnar þessu gjaldi eru vörur, sem látnar eru í land um stundarsakir vegna skemmda á skipi.

39. gr.

Af vörum, sem fluttar eru úr landi á skip og fara eiga til annarra hafna innanlands, greiðist hálf vörugjald.

40. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

Kol, olía, vistir og aðrar nauðsynjar skipa til eigin notkunar og fluttar eru úr landi, enn fremur salt og ís, sem flutt er úr landi í íslensk fiskiskip til eigin nota.

Bréfaþóstur og farangur ferðamanna.

41. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu, sem nemur helmingi eða meira, telst heil gjaldeining.

Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds, og er skipstjóri skyldur að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skips síns. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt.

Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann hvenær sem er látið ákveða vörumagn-ið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sömu sendingu og beri farmskrá ekki með sér greinilega sundurliðun í tegundir, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem ber hæst vörugjald.

Hafnarstjórn hefur heimild til að semja um sérstök vörugjöld, ef um mikið magn af óunninni vöru er að ræða, svo og ef hún telur sérstakar löndunar- eða þökk-unaraðferðir réttlæta slíkt.

42. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá tekur til, og greiðist gjald eins og þar segir. Þó skal aldrei reikna vörugjald lægra en 10.00 krónur.

Ef vafi leikur á, í hvaða flokki skuli telja vöru, skal hafnarstjóri úrskurða, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarstjórnar.

43. gr.

Vörugjaldskrá.

1. flokkur. Gjald kr. 2.60 fyrir hvert 100 kg:
Kol, koks, kalk, leir, salt, sement, vikur, oliur til eldsneytis og hreyfla, benzín.
2. flokkur. Gjald kr. 3.90 fyrir hver 100 kg:
Áburður, alumíníum, asfalt, carbít, fiskur, fiskbein, fiskimjöl, fóður-
vörur alls konar, garnir, girðingavír, gólf dúkur, gólf pappi, gærur, hrogn,
jarðávextir, járn og stál til smíða, bygginga og skipa, kaðlar, keðjur,
kitti, kjöt, kornvörur, leður, efni til málningar, mör, miðstöðvarofnar,
pípur úr asbesti, járn eða alumíníum, pokar úr striga eða pappír, um-
búða- og prentpappír, rúðugler (einfalt venjulegt), saumur, segldúkur,
síld, síldarmjöl, smurningsolíur, strigi, tjara, tvistur, vír óeinangraður
úr stáli, kopar eða alumíníum, vírnet, þakplötur úr asbesti, alumíníum,
járn eða kopar, nýir ávextir, blöð, bækur, brauðvörur, brennisteinn, hrá-
efni til iðnaðar, svo sem sýrur, olíur, essensar, kaffi, kalcíum, lýsi,
niðursuðuvörur, smjör, smjörlikisolíur, sykur, te, ull.
Útfluttar sjávarútvegs-, landbúnaðar- og iðnaðarvörur.
3. flokkur. Gjald kr. 12.00 fyrir hver 100 kg:
Efni til rafmagnslagna, eldhúsáhöld, gólfplötur, gúmmidúkur, harð-
viður, hreinlætistæki, húsgagnaspónn, leirvörur, lím alls konar, lyf alls
konar, tengihlutir til miðstöðvalagna, vatnslagna og raflagna, þilplötur
allskonar, tvöfalt gler, (einangrunargler), lofttegundir á stálflöskum,
sápur, þvottaefni, málning, smjörliki, innfluttar unnar iðnaðarvörur, gler-
vörur, gúmmívörur, leikföng, þrjónavörur, skófatnaður, vefnaðarvörur.
Allt ótalið annars staðar.
4. flokkur. Gjald kr. 31.00 fyrir hver 100 kg:
Heimilisvélar, landbúnaðarvélar, hreyflar, mælitæki, raf- og loftknúin
verkfæri, sauma- og þrjónavélar, skrifstofuvélar, þungavinnuvélar, vara-
hlutir til bifreiða, hreyfla, landbúnaðarvéla og þungavinnuvéla, eld-
spýtur, dúnn, fiður, súkkulaði, súkkulaðikex, sælgætisvörur, bátar, bif-
hjól, bifreiðar, hjólbarðar, flugvélar, hjólhestar, húsgögn, hljóðfæri.
5. flokkur. Gjald kr. 80.00 fyrir hver 100 kg:
Fegrunarmeðul, glysvarningur, ilmvötn, smyrsl, klukkur, úr, útvarps-
tæki, sjónvarpstæki, myndavélar, sjónaukar, tóbak, tóbaksvörur, vín,
vínandi.
6. flokkur. Gjald kr. 20.00 hver rúmmetri:
Timbur, ýmis gerviefni, svampur, eggjaumbúðir og annað reiknað eftir
rúmmáli.
7. flokkur. Gjald kr. 30.00 fyrir hvern grip:
Hestar, nautgripir, svín.
Gjald kr. 10.00 fyrir hvern grip:
Sauðfé, geitfé, loðdýr.
Gjald kr. 2.00 fyrir hvert stykki:
Tómar tunnur.
8. flokkur. Gjald kr. 1.20 fyrir hver 100 kg:
Allur afli lagður á land.
Af afla, sem fer beint til mjölvinnslu frá skipshlið greiðist hálf gjald.

7. Ýmis gjöld til hafnarinnar.

44. gr.

Fyrir geymslu á vörum í húsum og á lóðum hafnarinnar um stundarsakir skal greiða gjald, sem hafnarstjóri ákveður.

45. gr.

Fyrir lóðir og land hafnarinnar, geymsluhús og verbúðir, sem leigt er einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða leigugjald, sem ákveðið verður með samningi.

46. gr.

Fyrir notkun á dráttarbátum, hafnsögubátum, krönum og öðrum tækjum hafnarinnar, svo og fyrir móttöku skipa, skal greiða gjald sem hafnarstjóri ákveður.

VIII. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

47. gr.

Hafnarstjóri sér um innheimtu allra hafnargjalda, og skal greiða gjöldin í skrifstofu hafnarinnar.

48. gr.

Skipstjóri og eigandi skips ber ábyrgð á greiðslu gjalda þeirra, sem greiða ber til hafnarinnar vegna skipsins. Er skipstjóra skylt að afhenda hafnarstjóra þjóðernis- og skrásetningarskírteini skipsins ef hafnarstjóri krefst þess, og hefur hafnarsjóður haldsrétt yfir skipinu, unz gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti, sem í reglugerð þessari eru ekki ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldum, skal greiða þau áður en skip fer burt úr höfninni, og enginn skipstjóri getur vænt þess að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá tollstjóra, nema hann sanni með vottorði frá hafnarstjóra, að hann hafi greitt öll gjöld sín til hafnarinnar.

49. gr.

Vörugjald greiðir móttakandi af vörum, sem koma til hafnarinnar, og sendandi af vörum, sem fluttar eru úr höfninni. Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa hafnarsjóði skil á greiðslunni. Ef skip hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjald, sem affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar skipið, sem vöruna flytur, er komið í höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar á skip. Skipstjóra og afgreiðslumanni skips er óheimilt að afhenda vörurnar, unz gjaldið er greitt. Hafnarsjóður hefur og haldsrétt í vörum, til tryggingar gjaldinu.

50. gr.

Leigu af lóðum og húsum hafnarinnar samkv. 45. gr., svo og gjald fyrir að nota áhöld og tæki hafnarinnar, samkv. 46. gr., greiðir samningsaðili.

51. gr.

Öll gjöld samkvæmt þessari reglugerð má taka löglaki, og hafa þau forgangsrétt sem önnur opinber gjöld, sbr. 83. gr. b, tölulið 3, skiptalaganna. Auk þess eru skipagjöld tryggð með lögveði í skipinu, og gengur það veð í tvö ár fyrir samningsveðskuldum.

Skipagjöld teljast í reglugerð þessari öll þau gjöld, sem skipi ber að greiða til hafnarinnar, svo sem lestagjald, bryggjugjald, vatnsgjald, hafnsögugjald, fjörugjald, gjald fyrir dráttarbáta og aðra aðstoð, sem framkvæmd er af hafnarinnar hálfu fyrir skipið.

IX. KAFLI

Ýmis ákvæði.

52. gr.

Þeir munir eða vörur, sem skipað er upp eða láta á í skip, mega ekki liggja á bryggju eða hafnarbakka og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Skal flytja burt muni og vörur jafnskjótt sem hafnarstjóri krefst þess. Sé það eigi gert lætur hafnarstjóri gera það á kostnað og ábyrgð eiganda eða umboðsmanns hans.

53. gr.

Um skaðabótaskyldu vegna skemmda á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af tveimur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því er matsgerð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af 3 óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem krafðist yfirmats, ef það gengur honum ekki í vil.

Dráttarbátar hafnarinnar eru á sama hátt í þjónustu og ábyrgð þess skips, er þeir aðstoða, frá því þeir taka við taug, eða fyrirmælum stjórnanda skipsins, er aðstoðar nýtur, og þar til taug er sleppt eða fyrirmæli gefin um að aðstoð sé lokið.

54. gr.

Nú veldur skip skemmdum í höfninni eða skipstjóri verður brotlegur við ákvæði reglugerðar þessarar, og er þá óheimilt að flytja skipið úr höfninni áður en málið er útljáð, nema fullnægjandi trygging sé sett fyrir greiðslu, að dómi hafnarstjóra.

55. gr.

Hafnarstjóra skal þegar tilkynnt um allt það, sem bjargað er í höfninni, en hann gefur aftur lögreglunni skýrslu um það.

56. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi og eigi heldur umboðsmaður hans, samkvæmt 14. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt, sem skipstjóri hafi fengið skipunina sjálfur.

57. gr.

Allir þeir, sem æskja afgreiðslu fyrir skip, láns á tækjum eða aðstoðar á einn eða annan hátt hjá höfninni, skulu snúa sér beint til skrifstofu hafnarinnar með beiðni þar að lútandi.

Heimilt er hafnarstjóra að neita þeim um aðstoð og afgreiðslu, sem eru í van-skilum með gjöld til hafnarinnar.

58. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 100 000.00 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum.

Sektirnar renna í hafnarsjóð landshafnarinnar.

59. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 48 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð fyrir landshöfnina í Keflavík og Njarðvík, nr. 25 14. febrúar 1963, með síðari breytingum.

Samgönguráðuneytið, 26. marz 1971.

Ingólfur Jónsson.

Kristinn Gunnarsson.

REGLUGERÐ

um innflutning, framræktun og verzlun með sáðvörur.

1. gr.

Jarðræktardeild Rannsóknastofnunar landbúnaðarins skal annast eftirlit með innflutningi, framræktun og verzlun með sáðvörur.

2. gr.

Jarðræktardeild skal safna upplýsingum um tegundir, afbrigði og stofna þeirra nytjaplantna, sem reyndar hafa verið í tilraunum hér á landi.

3. gr.

Á vegum jarðræktardeildar Rannsóknastofnunar landbúnaðarins skal árlega birta skrá yfir þær nytjajurtir, tegundir, afbrigði og stofna, sem mælt er með, að notaðir séu til ræktunar í landinu.

4. gr.

Jarðræktardeild skal semja reglur og leiðbeiningar um innflutning, meðferð og merkingu á fræi, sem boðið er til sölu.

5. gr.

Gera skal áætlun um árlega þörf fyrir sáðvöru og koma innflutningsáætlun á framfæri við viðkomandi verzlunaraðila.

6. gr.

Stuðla skal að útvegum og söfnun innlands og erlends fræs, og annast samninga um framræktun þess, bæði erlendis og innanlands.

7. gr.

Innfluttu fræi skal fylgja hæfnisskírteini samkvæmt alþjóðareglum O.E.C.D., eða öðrum alþjóðareglum um frækaup, sem Ísland kann að gerast aðili að. Jarðræktardeild getur veitt undanþágu frá þessari skyldu.